

Иван Вазов

В Помпея

Палатите са глухи,
форумът не гърми,
във мраморните бани
чучурът не шуми.

Кумирите сломени
преглулаво стърчат,
из улиците пусти
столетията спят.

„Segnore, ей Помпея,
излязла из прахът –
велика епопея
на слава и на смърт!

Туй Августовий трон е,
а туй – Дианин храм“,
добрият чичероне
мълвеше нещо нам.

„Приятелю, продумах
(но без да бъда чут),
тук нищо ме не чуди,
не си задавай труд.

Развалини, гробове
пръв път ли виждам аз?
И в мен една Помпея
таи се тоя час.

И в мойте гърди крий се
цял свят, що вдъхва страх:
олтари запустяли
и идоли във прах.

Но те под ключ са вечно,
в дълбока тъмнина,
и никой чичероне
не може ги узна!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4685>]